16//10/2026

Ministerstwo Sprawiedliwości

PETYCJA

o zmianę przepisów Kodeksu postępowania karnego w zakresie obligatoryjnego i samodzielnego opisu czynu przypisanego w sentencji wyroku oraz wprowadzenie bezwzględnego zakazu odesłań blanketowych

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 2 ust. 1 oraz art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2014 r. poz. 1195 z późn. zm.), **niniejszym wyraźnie zastrzegam i nie wyrażam zgody na ujawnianie ani publikowanie moich danych osobowych** (w tym imienia i nazwiska oraz adresu korespondencyjnego) w Biuletynie Informacji Publicznej oraz jakichkolwiek innych materiałach urzędowych związanych z rozpatrywaniem niniejszej petycji.

Wnoszę o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu nowelizację ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 1997 r. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), poprzez precyzyjne doprecyzowanie wymogów konstrukcyjnych wyroku w art. 413 k.p.k., tak aby **jednoznaczne, pełne i samodzielne sformułowanie przypisanego oskarżonemu czynu bezpośrednio w treści sentencji wyroku było bezwzględnym obowiązkiem**, a stosowanie odesłań blanketowych do aktu oskarżenia zostało wprost zakazane pod rygorem wadliwości orzeczenia.

UZASADNIENIE

I. Cel petycji i niedoskonałość obecnych przepisów

Obecne brzmienie przepisów regulujących treść wyroku karnego – w szczególności **art. 413 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego** – okazuje się niewystarczające i nieszczelne. Przepis ten nakazuje zamieszczenie w wyroku skazującym *„dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu oraz jego kwalifikację prawną"*, jednak nie zawiera **wyraźnego, bezwzględnego zakazu stosowania konstrukcji odesłań blanketowych.**

Z powodu tej luki w prawie w praktyce sądowej dochodzi do sytuacji, w których sądy idą na skróty i zamiast opisać czyn w sentencji, stosują ogólnikowe formuły typu: *„przyjmuje, że oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia"*. Taki stan rzeczy wypacza ideę samodzielności wyroku sądowego, zmuszając każdego czytelnika (obywatela, pokrzywdzonego, a także organy egzekucyjne i państwowe) do traktowania aktu oskarżenia **jako niezbędnego „załącznika" do wyroku**, bez którego orzeczenie jest całkowicie niezrozumiałe i nieczytelne.

II. Studium przypadku (Sąd Okręgowy w Warszawie, sygn. akt IX Ka 448/22)

Problem ten jaskrawo i w szczególnie drastyczny sposób ujawnił się w orzecznictwie Sądów Powszechnych, czego dowodem jest sprawa rozpoznawana przez Sąd Okręgowy w

Warszawie pod **sygn. akt IX Ka 448/22** (skład orzekający pod przewodnictwem **SSO Danuty Grunwald**).

W sprawie tej doszło do sytuacji wątpliwej w państwie prawa:

1. Sąd II instancji pod przewodnictwem SSO Danuty Grunwald **zmienił uniewinniający wyrok pierwszej instancji**.
2. Oskarżycielem w tej sprawie był **komornik sądowy – funkcjonariusz publiczny**, który oparł swoje oskarżenie na danych i dokumentach **pozyskanych z prowadzonych przez siebie akt postępowania egzekucyjnego o sygnaturze KM 2268/18**, wykorzystując je niezgodnie z ich przeznaczeniem do celów prywatno-represyjnych.
3. W tak poważnym wyroku reformatoryjnym (odwracającym uniewinnienie) zaniechano jakiegokolwiek samodzielnego opisu przypisanego czynu, poprzestając w sentencji na ogólnikowym stwierdzeniu:
   „...przyjmuje, że oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia".

W rezultacie obywatel zostaje ukarany (poprzez zasądzenie zadośćuczynienia, wpis do rejestru karnego na okres próby i poniesienie kosztów postępowania ustalonego na podstawie faktur pełnomocnika komornika sądowego) przez sąd odwoławczy na podstawie skargi na komornika w wyniku wykorzystania danych z postępowania egzekucyjnego do celów prywatnych, a **treść samego wyroku skazującego uniemożliwia rozeznanie się, za jaki dokładnie czyn zapadła karząca represja bez fizycznego sięgania po akt oskarżenia**.

PROJEKT NOWEGO PRZEPISU (DE LEGE FERENDA)

W celu usunięcia powyższej szkodliwej praktyki i ukrócenia nadużyć, wnoszę o dodanie do **art. 413 k.p.k.** nowego **§ 2a** w następującym brzmieniu:

> **Art. 413 § 2a**
>
> *Opis przypisanego oskarżonemu czynu, o którym mowa w § 2 pkt 1, musi być sformułowany w sentencji wyroku w sposób pełny, autonomiczny i samodzielny.* ***Niedopuszczalne jest posługiwanie się w sentencji wyroku odesłaniami blanketowymi, w szczególności formułami przyjmującymi, że oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, wnioskiem o ukaranie lub innym dokumentem.*** *Brak pełnego opisu czynu w sentencji stanowi rażące naruszenie przepisów prawa procesowego.*

Mając na uwadze powyższe argumenty, w tym konieczność ochrony obywateli, wnoszę o uwzględnienie niniejszej petycji i podjęcie niezwłocznych prac legislacyjnych.

/Podpis elektroniczny/